אקשיה רחמנא לתרומה דכתיב כי יאכל פרט למזיק. פירוק יז פוגס

דלא נהנה דאי לא [היקשא] דתרומה הוה מחייבינן כדקאמר בתחלת הברייתא שו דקאמר יכול פגם ולא נהנה וכו' משום דילפינן ליה

מעבודת כוכבים כדפירשנו לעיל אין להקשות מאי שנא דהקישא דסוטה

נקטיה לחיובא והיקש דתרומה שוז לפטור

דהא כדאית׳ והא כדאיתא הקישא דסוטה

אתיא לחייב נהנה בלא פגם בדבר שאין

ב"ק ד) ב"מ לט: יומא פ: (f בדברי התוק" נעיר קד"ה וחומר רק כתבו דין זה בקתם כאילו אין שוס חולק ע"ז ובאמת בב"מ בפרק השואל דף לט. איתא דר"ה ק"ל דבקע ביה קנאו ושם נחלק עליו ר"א וע"ש רש"ק, נ) דבר אכילה ז"ק, ס) דהיינו קדשי קדשים כו' ז"ק, ע) לרבותא נ״ק, **ע**) לרו לאשמועינן נ״ק,

תורה אור השלם

 גָפֶשׁ כִּי תִמְעל מִעַל וְחְטְאָה בְּשְׁגְנָה מִקְּרְשֵׁי יִיְ וְהַבִּיא אֶת אֲשְׁמוֹ לִיִיְ אַיִל וְהַבִּיא אֶת אֲשְׁמוֹ לִיִיְ אַיִל תבניא את אַשְּמוֹ לִיןְּ אִילּ קָמִים מון הצאון בְעַרְכָּוּ לְאִשְׁם: וייקרא ה טו היא אַשר יִרְקוֹ בְּבּוֹתוּ הַצְּשְׁר יִּמִן מִמְּנֵנוּ עַל וְדָּ הַבְּרַת מִעְמְיוֹ: שמות ל לג הוברת מעקיו: שמות ל לג נ. וְאָישׁ בִּי יִאבַל קוָשׁ וְנָתַן לַכּהֵן אֶת הַלֶּדָשׁ: ויקרא כב יד

גליון הש"ם

רש"ר ר"ה עד שיצא וכו' עד שיביאנו לעזרה. עיין חולין דף קלט ע"ל נכט"י ב"ה דמיחסר:

מוסף רש"י

פרט למזיק. את התרותה (יומא פ:) מדיקת של כהן אפילו בשוגג, שאינו משלט חומש אלקר כשאר מזיק (פסחים לב:).

רבינו גרשום

דתרומה פוגם ונהנה שאוכל התרומה היינו פוגם ונהנה: ומי שפגם נהנה. הוא עצמו וכי שפגם נוזנה. הוא עצמו שפוגם התרומה הוא עצמו נהנה ממנה ובדבר שפוגם בו נהנה ולא בדבר אחר ופגימתו והנאתו ⁶⁾ באחר שעה אחת ובתלוש מן יייני ובתדוש מן.... הקרקע דתרומה לא נהמה אלא בתלוש דרריר בתלוש דכתיב ראשית אלא בתלוש דכתיב ראשית דגנך: ובשליח שעשה שליחותו. דתרם מדעתו של בעה"ב דהויא תרומתו תרומה: אף חטא האמור המודבות: אך חטא האכות במעילה פוגם ונהנה. מעל לאפוקי קרע שיראין פגם ולא נהנה או לבוש נהנה ולא פגם: ומי שפגם נהנה. לאפוקי היכא דחד קרע ופגח חצי שיטור פרומה לכש ונהנה בחצי שפוגם בו נהנה למעוטי אי פגם חצי שיעור [בדבר זה] ונהנה חצי שיעור ובדבר

חטאת או אשם לעולם הוא חייב באחריותו עד שיביאנו לעזרה וכיון שהביאו נפטר ° מאחריותו אף האי נמי דמוליא מקדש לחלות יותו שהביאו לעזרה הז ילא ידי לקדש כיון שהביאו לעזרה הז ילא ידי חובתו ידי אחריות ומעל: ורבי יהודה. סבר לעולם הוא חייב באחריותו עד שיזרוק הדם. אף הכא נמי כיון שנזרק הדם ויצא ידי ח אחריות חובתו מעל דכיון דילא בו ידי חובתו כמו שהוליאו לחולין דמי. ומניז דמעל לר"ש כדאית ליה ולר" יהודה כדאית ליה ת"ל תמעול מעל ריבה: שיכול מחי. כלומר מה הוה ס"ד למעט נשיה או משוח ממעילה פשיטה דכולן חייבין דנפש כתיבט ונפש משמע בין יחיד בין נשיח ומשוח: מהו דתימה המר רחמנה. גבי שמן המשחה ואשר יתן ממנו על זר והאי משוח לאו זר הוא דהא אימשת בגוויה מד"א דלא הוי בכלל מעילה המ"ל זו דנפש דמשיח נמי הוי בכלל מעילה: אקשיה רחמנא. כלומר אמרינן לעיל דאקשיה רחמנא למעילה לסוטה ולעבודת כוכבים כדאמרינן לעילגי והיכי או דמי אקשיה לסוטה דכי היכי דסוטה אע"ג דלא פגמה מעל דסוטה פגומה ועומדת היא דאינה נוהגת אלא בבעולה כדכתיבד) מבלעדי אישך ואמרינן (סוטה דף כד:) שקדמה בעילת הבעל לבועל והיינו בעולה ואפ״ה כתיבה) ומעלה בו מעל: גבי הקדש נמי אם נחנה

טבעם בידה. אע"ג דלא פגמתו מעלה: אקשיה רחמנא לעבודם כוכבים דעד דחים כיה שינוי. שמשנה עלמו משכינה לעבודת כוכבים גבי הקדש נמי עד דביקע בקרדום עלי חולין דשינה ממלאכת קדש למלאכת חול לא מעל עד דביקע דפגמה: אקשיה רחמנא לחרומה. כדאמרינן לעילי יליף חטא חטא מתרומה להכי מה תרומה פרט למזיק שאם שפך אוכלין או משקין של תרומה ולא נהנה מהן שאינו חייב אף גבי הקדש נמי כל מידי דבר אכילה כי מזיק ליה ששפכו ולא נהנה ממנו פטור ממעילה. ואמר לן רבי דהוא הדין נמי אף במידי דלאו בר אכילה הוא כי מזיק ליה פטור דאין חיוב מעילה עד שיהנה אלא משום דכתיב בתרומה[©] כי דבתרומה ליכא אלא חיוב אכילה אמר נמי גבי הקדש כל דבר אכילה: ודהבת לתו בר חיפגומי הות. דקתני מתני ניתן כיון שנהנה מעל ולת קתני ביה עד שיפגום אלמא דלאו בר שו פגימה הוא. וא"כ דלא מיפגם: דהבא דכלמיה דנון להיכא אול. נון אדם עשיר היה ונתן זהב הרבה ותכשיטין לכלתו וכשנתן לה יו שקלו ולאחר זמן שקלו ונמצא חסר ממשקלו אלמא זהב נמי עשוי ליפגם: אמר ניה. רב זביד מהא ליכא למשמע מינה דדלמא יא ודאי דחסר להיכא דרמיין כלחיך כלומר לפי שלא היו משמרום אותו זהב אלא משליכות אותו בכל מקום שמולאות אותו כדרך שעושות כלוחיך שאינן משמרות תכשיטיהן כראוי בשביל כך חסר אבל זהב המשחמר יפה אינו נחסר: ועוד. אם מ"ל דמתחסר הוא אפ"ה כיון שנהנה מעל דנהי דלא איכא נהנה ופגם לאלחר שאינו פוגם מיד בשעה שנהנה ממנו לעולם מי לית ביה פגימה דמי קאמינא דלית ביה פגימה לעולם לאלחר קאמינא

מתופיתן שיימו כוס של השל לה שיים ילום של השל ליון שנהנה ממנה למעול בה ואמאי קאמרים) עד שיפגום מאי פגם מלי למעבד בה אף חטאת תמימה דקיימא להקרבה לאו בת פדייה היא כיון שנהנה ממנה למעול בה ואמאי קאמרים) עד שיפגום מאי פגם מלי למעבד בה דאפילו רכיב עלה עד דאכחשה האי לא הוי יש שם פגם דלא פגמה למובח דבהמה בין שמינה בין כחושה חזיא לכפרה ואין בה תורת פגימה: אמר רב פפא. מתניתין בחטאת בעלת מום עסקינן דקיימא לפדייה וכיון דפגמה שהכחישה יגו ופיחת מדמיה ודבר שיש בו פגם הוא הלכך לא מעל עד שיפגום בשוה פרוטה. וסיפא דקתני כשהיא מתה כיון שנהנה בשוה פרוטה מעל מיירי בין בתמימה בין בבעלת מום דכיון דמתה לאו בת פדיון היא דאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים (פסמים דף כמ.) הלכך לא תני בה עד שיפגום:

ותוה הוצי שימו הבובו אחרן: ופגימתו והנאתו כאחת. למעוטי אי פוגם האידנא חצי שיעור ונהנה למחר חצי שיעור: ובשליח שעשה שליחותו. כלומר שעשה לדעת 3) צצמו מעל פרט לשליח שעשה שליחותו לדעתו של בעל הבית שמעל בעל הבית ולא שליח: אין לי אלא אוכל. דיליף מתרומה בתרומה לא אשכחן אלא אוכל דכת" ואיש כי יאכל קדש וגו': נהנה מנין דאיתיה במעילה בדבר שאין בו פגם: אכילתו ואכילת חבירו אם אכל הוא חצי שיעור וחבירו חצי שיעור או נהנה הוא חצי שיעור ונהנה חברו שאין בו פגם, אכיתרו האים החביר אם אפל הוא חצ" שינור ורחבירו רצל שיעור או נהנה הוא חצי שיעור ונהנה הוא חצר שאין בו פגם מנים מנה הוא הוא החברו בלא פגם חצי שיעור או הנא הוא החברו בשאר פוגם אלא באוכל: ואפילו לזמן מרובה. כגון אכל זה חצי שיעור שחרית וחבירו לערב מנין שמצטרפין תלמוד לזמר כי תמעל מעל ריבה: אי מה האמור בתרומה לא צירף שתי אכילות כאחת. אלא אכילה שלימה (בעי) בכזית בעי בתרומה דכתיב ואיש כי איל בי שהיע בשיעור ומר בשגה ובתרומה קא מיירי אף במעילה לא צירף שתי אכילות: מנין אכל היום. חצי אכילה חצי שיעור ואכל למחר חצי שיעור ואפי לזמן מרובה ?) ובין ההוא דלעיל (דהרמא) משמע בין לשני ימים או לאחר הוא בי מים או לאחר הוא דלעיל לא משמע אלא עד לערב משום לא תנא לעיל אכל היום ?) ואכל למחר?); עד שיוציא מן הקדש בי מים הוא אריים לא ווהוא דלעיל לא משמע אלא עד לערב משום לא תנא לעיל אכל היום ?) ואכל למחר?); עד שיוציא מן הקדש א: יכור והוהה דלפי/ את המוכים אה או ליכור בשום אה הונה לפי אתבי והום יו המיכים לווחיים: ופייובא מן ווקוש לחול. לפי שכשאוכלו התרומה מוציאו לחול מנין המוציא מן קדש לקדש כגון דלקות מן ההקדש קיני ובין וקיני יולדות או שקל שקלו שחייב ליתן באחד באדר מן הקדש או הביא חטאתו ואשמו מן הקדש: ואית דאמר ושקל שיקלו. מן החולין

א) נראה דלייל כאחד ולא לאחר שעה אחת. ב) דיל כלומר שעשה לדעת בעה"ב פרט לשליח שעשה מדעת עלתו שמעל השליח ולא הבעה"ב. ג) לייל הא מילחא איפא בין זמן מרובה דהכא לומן מרובה דלעיל וכרי. ד) נראה מוה דלא גרס ואפילו מכאן ועד שלש שנים כמו שהוא לפיטו וכן בתו"כ ליתא. ה) ע"ר שייך לעמוד הקודם.

עד שינה מן ההקדש לחול. לפי שכשאוכל את התרומה הוא מוליאה לחולין. מנין המוליא מקדש לקדש כגון שלקם ממעות הקדש וקנה מהן קיני וצין וקיני יולדות או ששקל מהן שקלו שהוא חייב לשקול לתרומת הלשכה או שהביא חטאתו ואשתו מן הקדש דהיינו מקדש לקדש וכיון שהביא לעורה מעל דברי ר"ש דקסבר דמאן דמיחייב

עד שיצא מן הקדש לחול מן הקדש לקדש כגון לקח קיני זבים וקיני זבות וקיני יולדות ושקל שקלו והביא חמאתו ואשמו 6 מן ההקדש ביון שהוציא מעל דברי ר' שמעון רבי יהודה אומר "עד שיזרוק הדם מנין ת"ל יתמעול מעל מכל מקום: אמר מר נפש יאחד היחיד, ואחד הנשיא ואחד המשוח במשמע שיכול מאי פשימא נפש כתיב מהן דתימא אמר רחמנא ²ואשר יתן ממנו על זר והאי לאו זר הוא דהא אימשח בגוויה יקמ"ל ² ואקשה רחמנא לסומה ולעבודת כוכבים ולתרומה לסומה דאף על גב דלא פגם גבי הקדש גמי נתנה מבעת בידה מעלה כי אקשה רחמנא לעבורת כוכבים דעד דאית בה שינוי גבי הקדש נמי עד דביקע בקרדום יו ויפגם ופגום אקשה רחמנא לתרומה מה תרומה 3כי יאכל פרט למזיק גבי הקדש נמי כל דבר אכילה הכי מוִיק ליה פמור: כיצד נתנה קמלא כו': אמר ליה רב כהנא לרב זביד ודהבא לאו בר איפגומי הוא והא דהבא דכלתיה דנון להִיכא אזל אמר ליה דלמא יו דהבא ידרמיין כלתיך הוא ועוד נהי דלא איכא נהנה ופגם לאלתר לעולם מי לא איכא פגימה: הנהנה מן החמאת וכו': מכדי אי בבהמה תמימה היינו כום של זהב א"ר פפא בבעלת מום עסקינן:

וכדפירשנו לעיל ⁽⁾ דאשמעינן רבותא אליבא ⁽⁰⁾ דרב הונא: אקשיה רחמנא מתני' לתרומה. כי יאכל פרט למזיק אף הקדש מידי דבר אכילה כי מזיק ליה פטור חימה כגו משמע דוקא דמידי 0 אכילה הוי מזיק פטור וקשיא דבפ"ק דב"ק (דף ט:) במשנה חגן נכסים שאין בהן מעילה הא יש בהן מעילה דהיינו לחס קדשים או קדשי קדשים פטור וקאי אארבעה אבות מיקין דרישא יה דקתני בהו המבעה דהיינו אדם המזיק ואפילו למ"ד מבעה זה השן יו דלא פליגי בזה ופי' ה"ר ר"י דתנא דנקט דכי יאכל ש לדעתו לאשמועינן דכי נמי אכיל דרך היוק כגון אכילה גסה כוו פטור ויש להוסיף כגון שמן של תרומה דפטור כדאיתא פרק כילד מברכין כחן [ברכות דף לה: ועי׳ תוס׳ ב״מ לט: ד״ה פרט וכו׳]: ודהבא לאו בר איפגומי הוא. נתמיה יעו אמתני׳ דכום של זהב דקרי

ליה דבר שאין בו פגם: דהבא דבדתיה דגון היבן אוד. מסקנא דקושיא הוא כלומר אי דבר שאין בו פגם הוא דהבא דכלמיה דגון פירוש זהב כלתו של אותו עשיר הנקרא נון היכן אזל ומהדר ליה דלמא האי דהבא היכי דרמיין כלמיך כלומר שמא עשתה מוהבה כמה שעשו כלות שלך דהיו משליכות ש אותו בחלונות או במקום אחר שאינו נשמר והיה פוגם הרכה. דרמיין משליכות: מבדי אי בבהמה תמימה היינו בום

של זהב. פירוש כיון שהיו תמימים דבר שאין בו פגם הוא דאפילו כחשה אין נפסד בכך כלום שהרי מקריבים אותה ויולא בה דלא שיין פגם אלא בדבר העומד לדמיו שאם בא למוכרו דמיו נפחחים אבל בדבר העומד לדמיו שאם בא למוכרו דמיו נפחחים אבל בדבר העומד ליקרב ואינו נפסד בכך ליקרב אין זה דבר שיש בו פגם ומשני בצעלת מום דהשתא עומדת לימכר לא דדמיה פחוחים:

דלית ביה פגימה אבל לאחר זמן הולך ומתחסר וכיון דלאלתר לית ביה פגימה הלכך כיון שנהנה מעל: מכדי. בחטאת בהמה תמימה מיירי מתניתין היינו כוס של זהב דכי היכי דכוס של זהב לא קאי לאיפגומי ומשום הכי לא אזיל ביה בתר פגימה אלא כיון שנהנה בו בפרוטה מעל

אמידי דבר אכילה קאי מתני׳ רומיא דתרומה אבל דלאו בר אכילה דומיא דעבודת כוכבים פשיטא בלא גז"ש דתרומה לפוטרה מעבודת כוכבים מדבעינן שינוי רשות הא ליתא ע"כ דהא בעבודת כוכבים מחייב פגם בלא נתנה (מעבודת כוכבים) ואי בפגם בר אכילה דוקא קאי מהיכי תיתי למילף חיובא בפגם ולא נתנה ובלא שינוי רשות במידי דבר אכילה מעבודת כוכבים כיון דמידי דלאו בר אכילה דהוה דומיא לא הוה מחייב פגם ולא נהנה אלא ודאי גם במידי דלאו בר אכילה בעי לחיובי פגם ולא נהנה ובלא שינוי רשות מהיקשא דעבודת כוכבים ואע"ג דגבי עבודת כוכבים וראי גם במידי דלאו בר אכילה בעי לחיובי פגם ולא נהנה ובלא שינוי רשות מהיקשא דעבודת כוכבים ואע"ג דגבי עבודת כוכבים איכא עם במידי דלאו בר אכילה בעי לוחקיל למאי איכא שינוי רשות בין ליכא שינוי רשות וכופיל והקיל למאי איכא שינוי רשות מ"ל מדיא כיון דאיפגם קפיד קרא הייתי מחייב בין איכא שינוי רשות בין ליכא שינוי רשות וכוביל הקדש בדפרי רמויק בפטור או גלי לך למדרש ילפותא מעבודת כוכבים הוא דיליף וי"ל דוראי לחיובא גלי בתר דגלי קרא דמידי דבר אכילה היינו בשינוי רשות דהרינט ולא נאמר עוד סברא זו דאפגמה וקפיד קרא דוקא אכל ודאי אי לאו דגלי בתרומה דמזיק פטור גבי מידי דבר אכילה אז היה לו במחון פה לומר אותה סברא דאפגמה דוק א קפיד ולכך קאמנו שפיר בברייתא יכול פגל אל אותנה הא חייב אכל עד ליו בין בעם בעודת לוב מתחסר לעולם וי"מ דהבא דכלתיה דנן של נון כלה כדפ"ל לעולם איכא פגימה ומתניתן דקח של לאלתו: ל) עומרה למכר ודמיה פחות מחפת פנימה: בעוד מקדש לקדש. כגון קיני זבים וזבות פ"י שלקח ממעות של הקדש שעתה יצאו מקדש לקדש. כיון שהביא מעל דברי וכי ר" יהודה אומר עד שיורק הדם. ורמאה דבהכי פליני דובי סבר דכיון שהביא חטאתו ואשמו בעודה יצא מכלל אחריות לאחר שותכפרו העולים אומר בשיורק הום. דאו יצא מכלל אחריות לאחר שותכפרו הכלים ובתוספא שנויה בלשון אחר בעל יוד וחבות ור" יהודה אומר עד שיורקו הדם דאו יצא מכלל אחריות לאחר שותכפרו הכלים ובתוספא שניה בלשון אחר של הנה בעודה עד של א נתנה (לא) מעל ונתה בלשון אחר שרוני כודה בעי פשיטא דאינו מנה בעה"ב אל מבה בעזרה אין מועיל כלום דאי כפרה בעי פשיטא דאינו מתכפר ולרבי כיון שהוציא מעל דקפסר כיון שהוציא מנה בעה"ב אל הבאה בעזרה אין מנאה של בעים שיטא דאינו מתכפר

שרי יהודה עד שאל נהגה לפי התוספתא בהא פלינו וכן נמו"ל לתמל. מ) ע"כ שיין לעמוד מקופס.

שרי יהודה עד של הקסבר כיון שהוצא נונה בעהייב אל המה של נצי די יהודה טבר דאין הנאה של בעה"ב אלא עד שיתכפר אד לאחר וריקה ואי בתר הנאה אוליגן מה הנאה יש לו בהבאה יותר ממה שהוציא ואין זו סברא למ"ד יצא מכלל אחריות כל זמן שלא תכפר: שיבול מא, פירוש אפילו לא הוה קרא שפישא עפש כחיב כלומר דמש משתמע אחד יחיד וראד נשא דהי א משחם בגויה קמ"ל. דנשיא דנקט אגב משיח נקטיה: אקשיח לסוטה לעבודת כוכבים ולתרומה מילתא באפיה נפשיה הוא ונאמר לפרש עתה למה צריך לשלש היקשות הללו ומפרש והולך דצריכי כולהו דכל חד וחד מלמד דין חדש שלא היו למדין מהבירו: אקשה לסוטה בתנהג אצ"פ שלא מנס אף הקדש נמי: נתנה קטלא דליכא שינו רשות והי במול בתנאה בלא פגם דומיא דסוטה והא לא מצינו למילף מעברות כוכבים ודשאי עבודת כוכבים שינו משרות לצר מן ההקדש שניו להקד שנו ההקדש שניו להעל הליכא והלכך לא דמיא לעבודת כוכבים האינא שניו רשות הקדש מגויף ההקדש שניו להלו הלכך הליף מסוטה והא לא מצינו למילף מעברות כוכבים והאל לעבודת כוכבים שינו המשחת שנונה מן ההקדש בעמו ליכא והלכך לא דמיא לעבודת כוכבים שינו הבר שה אין שינוי כי אם מהגא מגוף האשה שהרי אינה מנות את בעלה כופיל ומתרומה מני עד מותרומה שהרי אינה מנות את בעלה כופיל ומתרומה ומי בשה און שינוי כי אם מהגא בידה ולא מגוף האשה שהרי אינה מנות את בעלה כופיל ומתרומה ובה שיש בו פנס מ"א אי לאו מעילה דנים מוסה האין מעילה כי אם דוק מעלה כי אם בהנא משירו שהנו האינ (מני) טוטה למילף מכל חד וחד בדרבט לאין בו פנס מוחר האין בי הנס מתרומה א"נ ביי וקדש נמי עד דאכים לכאור מושל בורת כוכבים דאים אותר לה לו עד למב מירונה והוה ילפון בכל דהיע בי פנם מוש לה המעל עד היינו מירונה אות למה לא מעל עד שיפנום וה"ק עד דוכש שינו בו בנו משל לחדום של הקדש למור שיש לה מעני להנו לא מעל עד שיפנום הוא שינו ביה לחב להיו של הביע לה למ לי בק בקרום ושום הוו ליא נהיר בורת כוכבים דאם להביר הוו שינוי בובר מאין בורם מוכבים האול להדום של המשאל להדו שינו מום שאל מורום אית למה לי בקע בקרדום ופנום לא מש שלפו שהוור בווא של הוור מירי בנובר מאין לורום של הקדש לחבות שינו שווא למה לה בי מעש הווא לורדם שהוור בוור משל לורום של הקדש לחבות הלום בי מום מות מור למה לה מוך מות המום למות למום למום להוו שלו

יא א מיי׳ פ״ו מהלכות יטילה הלכה יא יבי יב ב מיי פ״ט מהלכות שגגות הלכה י: יג ג מיי פ״א מהלכות כלי המקדש הלכה י: יד ד מיי' פ"י מהלכות תרומות הלכה ח: שו ה מיי' פ"ח מהלכות נוקי

עין משפם

גר מצוה

בו פגם ^{ש)}לולי הקישא דסוטה הוה פטרינן כל נהנה יו ואילמלא הקישא דתרומה מעילה הלכה א: הוה מתחייב פגם בלא נהנה מעבודת כוכבים כדפ"ל וא"ת מדוע לא הזכיר גם פטור דנהנה בלא פגם גבי תרומה שימה מקובצת דהא נמי י) מתרומה יחו כדאיתא לעיל דלעיל לזמן מרובה היינו יכול נהנה ולא פגם כדפ"ל וי"ל משום אכילחו רשחרים ואכילח אכילתו בשחרית ואכילת חבירו בערב והכל ביום אחד והכא קאמר למחר. מהר"פ: 1) ואשמו ופסחו דלא ישו פסקינן ליה דהא איכא נהנה בלא פגם דחייב כגון בדבר שאין בו פגם מהריפ: זן ואשמו ונסחו תיבות מן ההקדש נמחק: גן אקשיה רחמנא אות רי נמחק: גן תיבות ויפגם ופגום נמחק: זן דלמא האי להיכא [דרמיין] תיבת דילפינן ליה מסוטה אלא אי קשיא הא קשיא גבי עבודת כוכבים דנקט הקישא לפטור עד כז דנקט לפטור היה לו להזכיר לענין חיוב דהא מעבודת כוכבי׳ דהבא נמחק: סן לעזרה ויצא נפקא לן חיוב מעילה בהולאה מרשות דהבא נמחק: פן לעודה ויצא ידי חובתו וידי אחריותו מעל: ון אחריותו וחובתו מעל: ון קמ"ל נפש דמשיח אות ד' נמחק: יון והיכי אקשיה תיבת דמי נמחק: הקדש לרשות הדיוט כגון מכירה ומתנה ושאלה גם בלא הנאה דהא לא שמעינן כאן לא מסוטה ולא מתרומה דבתרויהון איכא הנאה וי"ל דהכי נמי קאמר אקשיה נו] בר איפגומי הוא וא"כ: לעבודת כוכבים ועד דאיכא שינוי כלומר ען בו איפגונהי הוא זמן יו לה שקל ולאחר זמן שקל: יאן דדלמא האי דחסר תיבת דאי נמחק: יען הוי פגם דלא תיבת ס מעבודת כוכבים יכן דבשינוי רשות מחייב בלא שום הנאה ואגב אורחא אשמועינן דאינו קרוי שינוי בהולאה שם נמחק: יגן שהכחישה מרשות הקדש לחוד עד שיכנס לרשות ניפחתת מדמיה אות ו׳ נפחחות מומיה אחוד די מחק: ידן פירוש למעוטי פוגם: עון תיבת דקאמר נמחק: עון דתרומה לפטורא הדיוט ויזכה בו ההדיוט על ידי בקוע דהא: יון נהנה ולא פגם מתרומה כדפי׳ לעיל בנט מומוחה כופי עניק והיקשא דתרומה אתיא לפטור פגם ולא נהנה דאילמלא: ימ] מתרומה נפקא כדאי: יטן דלא פסיקא ליה: כן עד דבקע היה תיבת דנקט נמחק ותיבת לפטור ונקט נמחק חדבות לפחר ל"ש: לח] שמעינן ליה לא: לכן כוכבים ילפינן דבשינוי: לגן תימה דמשמע הכא דדוקא דמידי: לד] דהיינו קדשי בדק הבית או: לה] דרישא לומר שבאותן כסים פטורים המז קתני בהו: **כו**] השן י

לא אשכחן דפליגי בזה ופי׳

הק׳ ר׳ נתנאל דנקט מידי אכילה לרבותא לאשמעינן:

אכילה לרבותא לאשמעון: לון אכילה גסה ושותה שמן של תרומה: לתן מברכין. ועוד נראה למהר"פ דמידי דבר אכילה נפקא לן

. דמזיק פטור מתרומה ומידי

דלאו בר אכילה נפקא לן מזיק פטור מעבודת כוכביי מדבעינן שינוי רשות הא מבם בנו והזיק בלא שינוי רשות

פטור שהרי א"א לשינוי פטור שהרי א"א לשינוי רשות בפגם והזיק גבי הקדש וא"ת הא מדקאמר בברייתא יכול פגם ולא נהנה ומייתי גז"ש דחטא חטא

לפטור פגם ולא נהנה משמע

דאי לאו מתרומה הייתי

מחייר פנח דהיינו מזיק

למילף וליכא למימר דלעיל